

osoby bez konieczności oczekiwania na to, by państwo członkowskie, którego jest ona obywatelem, zrezygnowało w drodze formalnej decyzji z wydania takiego nakazu aresztowania, dotyczącego co najmniej tych samych czynów co czyny wskazane we wniosku o ekstradycję, gdy to ostatnie państwo członkowskie zaniecha wydania tego nakazu w rozsądnym terminie, który został mu wyznaczony w tym celu przez wezwane państwo członkowskie przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy.

- 3) Artykuły 18 i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, do którego państwo trzecie skierowało wniosek o ekstradycję w celu przeprowadzenia postępowania karnego wobec obywatela Unii będącego obywatelem innego państwa członkowskiego, nie jest zobowiązane do odmówienia ekstradycji i przejścia prowadzenia postępowania karnego, jeżeli jego prawo krajowe przewiduje taką możliwość.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Republika Francuska / Komisja Europejska

(Sprawa C-404/19 P) (¹)

[Odwołanie – Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Decyzja wykonawcza (UE) 2017/2014 – Wydatki wyłączone z finansowania Unii Europejskiej – Wydatki poniesione przez Republikę Francuską – Korekta ryczałtowa według stawki 100 % – Proporcjonalność – Wytyczne Komisji Europejskiej w sprawie obliczania korekt finansowych w ramach procedur rozliczenia zgodności i rozliczenia finansowego rachunków]

(2021/C 53/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: A.-L. Desjonquères, C. Mosser i D. Colas, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: X. Lewis, A. Sauka i J. Aquilina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 marca 2019 r., Francja/Komisja (T 26/18, niepublikowany, EU:T:2019:153) w zakresie, w jakim Sąd z jednej strony oddalił w nim skargę Republiki Francuskiej dotyczącą decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), mocą której w części uzasadnienia zatytułowanej „System kontroli z poważnymi brakami, Korsyka” Komisja zastosowała wobec tego państwa członkowskiego korekty ryczałtowe według stawki 100 % mające zastosowanie do bezpośredniej pomocy obszarowej przyznanej na Górnej Korsyce w odniesieniu do lat składania wniosków 2013 i 2014 ze względu na stwierdzone w tym departamencie nieprawidłowości w systemie kontroli pomocy obszarowej, a z drugiej strony orzekł o kosztach.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej 2017/2014 w zakresie, w jakim w części uzasadnienia zatytułowanej „System kontroli z poważnymi brakami, Korsyka” zastosowała wobec Republiki Francuskiej korekty ryczałtowe według stawki 100 % mające zastosowanie do bezpośredniej pomocy obszarowej przyznanej na Górnej Korsyce w odniesieniu do lat składania wniosków 2013 i 2014 ze względu na stwierdzone w tym departamencie nieprawidłowości w systemie kontroli pomocy obszarowej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym i jedną czwartą kosztów poniesionych przez siebie w pierwszej instancji, koszty poniesione przez Republikę Francuską w związku z postępowaniem odwoławczym i jedną czwartą kosztów poniesionych przez to państwo członkowskie w pierwszej instancji.

- 4) Republika Francuska pokrywa, poza trzema czwartymi własnych kosztów związanych z postępowaniem w pierwszej instancji, trzy czwarte kosztów poniesionych przez Komisję w związku z tym samym postępowaniem.

(¹) Dz.U. C 238 z 15.7.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A. (C-432/19 P) / Komisja Europejska, Rzeczpospolita Polska

(Sprawy połączone C-431/19 P i C-432/19 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – Artykuł 106 ust. 2 TFUE – Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG) – Zasady ramowe Unii Europejskiej – Zastosowanie do pomocy państwa w formie rekompensaty za świadczenie usług publicznych – Sektor pocztowy – Dyrektywa 97/67/WE – Artykuł 7 – Rekompensata kosztu netto wynikającego z obowiązku świadczenia usług powszechnych – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym]

(2021/C 53/12)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (przedstawiciel: D. Doktor, radca prawny), (C-431/19 P), Inpost S.A. (przedstawiciel: W. Knopkiewicz, radca prawny) (C-432/19 P)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Recchia, K. Blanck i K. Herrmann, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyzna, pełnomocnik)

Sentencja

1) Odwołania zostają oddalone.

2) Inpost Paczkomaty sp. z o.o. i Inpost S.A. zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg – Niemcy) – WEG Tevesstraße / Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Sprawa C-449/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienie dzierżawy i wynajmu nieruchomości – Uregulowanie krajowe zwalniające z VAT dostawę energii cieplnej przez wspólnotę właścicieli lokali na rzecz właścicieli należących do tej wspólnoty]

(2021/C 53/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg